

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (ôsma komora)

zo 14. novembra 2012*

„Hospodárska súťaž — Správne konanie — Žaloba o neplatnosť — Akty prijaté v priebehu inšpekcie — Prechodné opatrenia — Nepripustnosť — Rozhodnutie, ktorým sa nariaďuje inšpekcia — Povinnosť odôvodnenia — Ochrana súkromia — Dostatočne vážne nepriame dôkazy — Súdne preskúmanie“

Vo veci T-135/09,

Nexans France SAS, so sídlom v Paríži (Francúzsko),

Nexans SA, so sídlom v Paríži,

v zastúpení: M. Powell, solicitor, J.-P. Tran Thiet, advokát, a G. Forwood, barrister,

žalobkyne,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: pôvodne X. Lewis a N. von Lingen, neskôr N. von Lingen a V. Di Bucci, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je po prvé návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie K(2009) 92/1 z 9. januára 2009, ktoré Nexans SA a jej dcérskej spoločnosti Nexans France SAS nariaďuje podrobiť sa inšpekcii na základe článku 20 ods. 4 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 [ES] a 82 [ES] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002 s. 205) (vec COMP/39.610), po druhé návrh, aby Všeobecný súd vyhlásil za protizákonné rozhodnutie prijaté Komisiou prekopírovať počas tejto inšpekcie celý obsah niektorých počítačových súborov na účely ich preskúmania v jej kanceláriách, po tretie návrh na zrušenie rozhodnutia prijatého Komisiou vypočúť zamestnanca spoločnosti Nexans France počas inšpekcie a po štvrté návrh, aby Všeobecný súd nariadil voči Komisii určité opatrenia,

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora),

v zložení: predseda komory L. Truchot, sudcovia M. E. Martins Ribeiro a H. Kanninen (spravodajca),

tajomník: J. Weychert, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 19. októbra 2011,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

Skutkové okolnosti

- 1 Žalobkyne, Nexans SA a jej 100 % dcérska spoločnosť Nexans France SAS, sú francúzske spoločnosti činné v odvetví elektrických káblov.
- 2 Rozhodnutím K(2009) 92/1 z 9. januára 2009 Komisia Európskych spoločenstiev nariadila spoločnosti Nexans a všetkým podnikom, ktoré priamo alebo nepriamo ovláda, vrátane spoločnosti Nexans France, podrobiť sa inšpekcii na základe článku 20 ods. 4 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 [ES] a 82 [ES] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002 s. 205) (ďalej len „rozhodnutie o inšpekcii“).
- 3 Článok 1 rozhodnutia o inšpekcii znie takto:

„Nexans..., ako aj všetky podniky, ktoré priamo alebo nepriamo ovláda(jú), vrátane Nexans France..., majú týmto povinnosť podriať sa inšpekcii týkajúcej sa [jej] (ich) prípadnej účasti na protisúťažných dohodách a/alebo zosúladených postupoch v rozpore s článkom 81 [ES...] v súvislosti s dodaním elektrických káblov a súvisiaceho materiálu, vrátane, okrem iného, podmorských elektrických káblov vysokého napätia, a v niektorých prípadoch podzemných elektrických káblov vysokého napätia, ktoré zahŕňajú predloženie zosúladených ponúk vo verejných obstarávaníach, prideľovanie zákazníkov, ako aj nedovolenú výmenu citlivých obchodných informácií týkajúcich sa dodania týchto výrobkov.

Inšpekcia sa môže vykonať na všetkých miestach riadených podnikom...

Nexans..., ako aj všetky podniky, ktoré priamo alebo nepriamo ovláda(jú), vrátane Nexans France..., povolí úradníkom a iným osobám povereným Komisiou na vykonanie inšpekcie a úradníkom a iným osobám povereným orgánom pre hospodársku súťaž členského štátu na to, aby im pomáhali, alebo menovaným členským štátom na tento účel, vstúpiť do všetkých svojich priestorov a dopravných prostriedkov počas bežnej pracovnej doby. Predloží na účely inšpekcie obchodné knihy a všetky ostatné obchodné záznamy bez ohľadu na formu, v akej sú uchovávané, pokiaľ o ne úradníci a ostatné poverené osoby požiadajú, a umožní im ich preskúmanie na mieste a vyhotovenie alebo získanie v akejkoľvek forme kópie alebo výpisu z týchto obchodných kníh alebo záznamov. Povolí zapečatenie všetkých obchodných priestorov a obchodných kníh alebo záznamov počas doby trvania inšpekcie a v rozsahu, v akom to bude potrebné na jej účely. Poskytne bezprostredne na mieste ústne vysvetlenia k predmetu a účelu inšpekcie, pokiaľ o to títo úradníci alebo osoby požiadajú, a poverí ktoréhokoľvek zástupcu alebo zamestnanca poskytnúť takéto vysvetlenia. Povolí záznam týchto vysvetlení v akejkoľvek forme.“

- 4 V článku 2 rozhodnutia o inšpekcii Komisia spresňuje, že inšpekcia môže začať 28 januára 2009. V článku 3 tohto rozhodnutia uvádza, že rozhodnutie o inšpekcii bude oznámené podniku, ktorému je určené, bezodkladne pred inšpekciou.
- 5 Rozhodnutie o inšpekcii je odôvodnené takto:

„Komisia získala informácie, podľa ktorých sa dodávatelia elektrických káblov, vrátane podnikov, ktorým je určené toto rozhodnutie, zúčastňujú alebo sa zúčastňovali na protisúťažných dohodách a/alebo zosúladených postupoch v súvislosti s dodávkou elektrických káblov a súvisiaceho materiálu, vrátane, okrem iného, podmorských elektrických káblov vysokého napätia, a v niektorých prípadoch podzemných elektrických káblov vysokého napätia, ktoré zahŕňajú predloženie zosúladených ponúk vo verejných obstarávaníach, prideľovanie zákazníkov, ako aj nedovolenú výmenu citlivých obchodných informácií týkajúcich sa dodania týchto výrobkov.

...

Podľa informácií získaných Komisiou tieto dohody a/alebo zosúladené postupy..., ktoré boli zavedené najneskôr od roku 2001, v súčasnosti stále existujú. ... Pravdepodobne majú celosvetový dosah.

Pokiaľ sa ukáže, že tieto tvrdenia sú dôvodné, dohody a/alebo zosúladené postupy opísané vyššie budú predstavovať veľmi vážne porušenia článku 81 [ES].

Aby Komisia mohla overiť všetky skutkové okolnosti týkajúce sa údajných dohôd a zosúladených postupov a kontext, v ktorom sa uskutočnili, je potrebné vykonať inšpekcie na základe článku 20 nariadenia... č. 1/2003.

...“

- 6 V stredu 28. januára 2009 navštívili inšpektori Komisie (ďalej len „inšpektori“), sprevádzaní zástupcami Autorité de la concurrence (Francúzsko), priestory spoločnosti Nexans France na účely vykonania inšpekcie na základe článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 (ďalej len „inšpekcia“). Rozhodnutie o inšpekcii bolo oznámené podniku, ktorý poskytol inšpektorom zasadaciu miestnosť. Advokát splnomocnený žalobkyňami poskytoval žalobkyniam asistenciu pri všetkých úkonoch týkajúcich sa inšpekcie.
- 7 Inšpektori si želali preskúmať dokumenty a počítače niektorých zamestnancov spoločnosti Nexans France, konkrétne pána A ([*dôverné*]¹ – oddelenie pre vysoké napätie), pána B ([*dôverné*] – oddelenie pre vysoké napätie) a pána C ([*dôverné*] obchodná jednotka pre pozemné vedenie vysokého napätia). Inšpektori boli informovaní, že pán C je na služobnej ceste so svojím počítačom a vráti sa až v piatok 30. januára 2009.
- 8 Inšpektori najskôr preskúmali dokumenty v papierovej podobe v kanceláriách pánov A, B a C a v kancelárii ich spoločnej asistentky. Potom si urobili presné kópie pevných diskov počítačov pánov A, B a D ([*dôverné*] – oddelenie pre vysoké napätie). Aby sa mohla vykonať rešerš prostredníctvom kľúčových slov v informáciách obsiahnutých v týchto počítačoch, použili softvér, ktorý zaregistroval tieto informácie počas noci.
- 9 Druhý deň inšpekcie, teda vo štvrtok 29. januára 2009, inšpektori preskúmali viaceré dokumenty, ktoré sa našli v kanceláriách pánov C a E ([*dôverné*] – oddelenie pre vysoké napätie), ako aj e-mailovú korešpondenciu pánov A, B a E a presné kópie pevných diskov počítačov pánov A, B a D.
- 10 Pán B informoval inšpektorov, že sa má stretnúť s pánom C večer 29. júna 2009. Navrhol, že zoberie počítač pána C a prinesie ho do priestorov spoločnosti Nexans France na druhý deň ráno, čo aj urobil.
- 11 Tretí deň inšpekcie, piatok 30. januára 2009, inšpektori oznámili žalobkyniam, že si želajú požiadať o vysvetlenie pána C vo veci niektorých dokumentov, najmä e-mailov, ktoré sa našli hlavne v počítači pána A, ktorých bol pán C buď adresátom alebo odosielateľom, alebo adresátom v kópii. Poobede pán C, sprevádzaný dvoma advokátmi žalobkyní, odpovedal na otázky inšpektorov. Tieto otázky, ako aj odpovede na ne, boli zaznamenané v prílohe zápisnice o inšpekcii, ktorú podpísali zástupcovia žalobkyní.
- 12 Zároveň v priebehu piatku 30. januára 2009 inšpektori preskúmali obsah pevného disku počítača pána C a obnovili viacero súborov, dokumentov a e-mailovej korešpondencie, podľa ich názoru relevantných pre vyšetrovanie, ktoré boli vymazané v období medzi začiatkom inšpekcie a 30. januárom 2009. Dva súbory elektronickej korešpondencie skopírovali na dva informatické nosiče dát (ďalej len „SIED“).

1 — Skryté dôverné údaje.

Tiež skopírovali celú elektronickú korešpondenciu, ktorá sa našla v počítači pána A na dva SIED. Tieto štyri SIED boli umiestnené do zapečatených obálok, ktoré boli následne podpísané zástupcom žalobkýň. Inšpektori sa rozhodli priniesť tieto obálky do kancelárií Komisie v Bruseli (Belgicko). Počítač pána C a jeden SIED, ktorý sa našiel v jeho kancelárii, boli umiestnené do skrine, ktorá bola zapečatená inšpektormi. Pevné disky počítačov Komisie použité na účely rešerší boli potom vymazané. Napokon inšpektori informovali žalobkyne, že im oznámia dátum pokračovania inšpekcie. Žalobkyne uviedli, že uprednostňujú, aby sa prípadná inšpekcia pevného disku počítača pána C vykonala v priestoroch spoločnosti Nexans France, a nie v kanceláriách Komisie.

- 13 Inšpektori sa vrátili do priestorov spoločnosti Nexans France v utorok 3. februára 2009. Otvorili zapečatenú skriňu obsahujúcu SIED, ktorý sa našiel v kancelárii pána C, ako aj jeho počítač. Na mieste vykonali kontrolu SIED, vytlačili a ponechali si z neho dva dokumenty a vrátili ho zástupcom žalobkýň. Ďalej urobili tri presné kópie pevného disku počítača pána C na tri SIED. Inšpektori vrátili jeden z troch SIED zástupcom žalobkýň na ich žiadosť a dva ďalšie umiestnili do zapečatených obálok, ktoré odniesli do Bruselu po tom, ako zobrali na vedomie, že žalobkyne spochybniť legitimitu tohto postupu. Inšpektori uviedli, že zapečatené obálky budú otvorené iba v priestoroch Komisie za prítomnosti zástupcov žalobkýň.
- 14 Dňa 2. marca 2009 boli obálky zapečatené v priestoroch spoločnosti Nexans France obsahujúce SIED otvorené v kanceláriách Komisie za prítomnosti advokátov žalobkýň. Dokumenty obsiahnuté na týchto SIED boli preskúmané a inšpektori vytlačili na papier tie, ktoré považovali za relevantné na účely vyšetrovania. Druhá papierová kópia týchto dokumentov, ako aj ich zoznam boli odovzdané advokátom žalobkýň. Tento postup sa ukončil 11. marca 2009. Kancelária, v ktorej boli preskúmané dokumenty a SIED, bola zapečatená na konci každého pracovného dňa za prítomnosti advokátov žalobkýň a znovu otvorená na druhý deň, vždy za ich prítomnosti.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 15 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 7. apríla 2009 podali žalobkyne túto žalobu.
- 16 Vzhľadom na to, že zloženie komôr Všeobecného súdu bolo zmenené, sudca spravodajca bol pridelený k ôsmej komore, ktorej bola následne prejednávaná vec pridelená.
- 17 Listom zo 14. januára 2011 žalobkyne navrhli, aby boli do spisu založené dva rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva vydané po podaní repliky, ktoré sú relevantné na preskúmanie prípustnosti žaloby (rozsudky ESLP z 21. decembra 2010, Primagaz v. Francúzsko, sťažnosť č. 29613/08, a Société Canal Plus v. Francúzsko, sťažnosť č. 29408/08), čo Všeobecný súd povolil rozhodnutím z 26. januára 2011. Všeobecný súd vyzval Komisiu, aby predložila svoje pripomienky k týmto rozsudkom, ktoré Komisia predložila v stanovenej lehote.
- 18 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd rozhodol o otvorení ústnej časti konania. V rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 64 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu Všeobecný súd 20. septembra 2011 položil Komisii písomné otázky a požiadal ju, aby predložila kópiu dokumentu Komisie uvádzaného žalobkyňami v ich vyjadreniach s názvom „Vysvetlenie k povoleniu vykonať inšpekciu pri výkone rozhodnutia prijatého na základe článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003“. Komisia tejto žiadosti v stanovenej lehote vyhovel.
- 19 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 19. októbra 2011. Na záver pojednávania Všeobecný súd rozhodol, že ústnu časť konania neskončí.

- 20 Listom z 25. októbra 2011 žalobkyne oznámili Všeobecnému súdu spresnenia skutkovej povahy týkajúce sa pripomienok, ktoré predložili na pojednávaní. Všeobecný súd založil tento list do spisu rozhodnutím zo 16. novembra 2011 a vyzval Komisiu, aby predložila svoje pripomienky v tejto súvislosti, ktoré Komisia predložila v stanovenej lehote.
- 21 Uznesením z 21. decembra 2011 Všeobecný súd nariadil Komisii predložiť niektoré dokumenty v rámci opatrení týkajúcich sa dokazovania podľa článku 65 rokovacieho poriadku a stanovil, akým spôsobom do nich môžu žalobkyne nahliadnuť. Komisia vyhovelá tomuto opatreniu týkajúcemu sa dokazovania v stanovenej lehote.
- 22 V rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 64 rokovacieho poriadku Všeobecný súd 21. decembra 2011 položil Komisii písomnú otázku a požiadal ju, aby vykonala preklad niektorých častí dvoch dokumentov, ktoré predtým predložila, do jazyka konania. Komisia vyhovelá tejto žiadosti v stanovenej lehote.
- 23 Dňa 24. januára 2012 žalobkyne nahliadli do dokumentov uvedených v bode 21 vyššie v kancelárii Všeobecného súdu. Dňa 2. marca 2012 predložili k týmto dokumentom svoje pripomienky. Dňa 26. marca 2012 Komisia predložila pripomienky k pripomienkam žalobkyní.
- 24 Ústna časť konania sa skončila 23. apríla 2012. Uznesením z 1. októbra 2012 bola znovu otvorená. V rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 64 rokovacieho poriadku Všeobecný súd 2. októbra 2012 položil Komisii písomnú otázku, ktorá vyhovelá tejto žiadosti v stanovenej lehote. Ústna časť konania sa následne skončila 22. októbra 2012.
- 25 Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:
- zrušil rozhodnutie o inšpekcii,
 - vyhlásil za nezákonné rozhodnutie Komisie zaistiť kópie niektorých počítačových súborov a pevného disku počítača pána C na účely ich následnej kontroly v jej kanceláriách v Bruseli,
 - zrušil rozhodnutie Komisie vypočuť pána C,
 - nariadil Komisii, aby vrátila všetky dokumenty alebo dôkazy, ktoré mohla získať na základe vyššie uvedených rozhodnutí, vrátane, a bez obmedzenia, dokumentov, ktoré nespádajú do rámca inšpekcie, dokumentov týkajúcich sa projektov s elektrickými káblami mimo Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP), protiprávne zaistených dokumentov odvezených do Bruselu, a výpoveď získanú na základe výsluchov pána C,
 - nariadil Komisii, aby sa zdržala použitia akéhokoľvek dokumentu alebo dôkazu, ktorý mohla získať na základe zrušených rozhodnutí, na účely konania vo veci porušenia pravidiel hospodárskej súťaže,
 - nariadil Komisii, aby sa zdržala poskytnutia týchto dokumentov alebo dôkazov (alebo písomností alebo informácií, ktoré z nich vyplývajú) iným orgánom hospodárskej súťaže,
 - nariadil akékoľvek iné opatrenie potrebné z právneho hľadiska,
 - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.
- 26 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
- vyhlásil za neprípustné právne stanovisko predložené žalobkyňami v prílohe repliky na podporu ich tvrdení týkajúcich sa prípustnosti niektorých ich žalobných návrhov,

- zamietol druhý až siedmy žalobný návrh žalobkýň ako neprípustný,
- zamietol žalobu ako nedôvodnú,
- zaviazal žalobkyne na náhradu trov konania.

Právny stav

- 27 Prvé tri žalobné návrhy predložené žalobkyňami predstavujú tri návrhy na zrušenie, z ktorých sa každý týka jedného aktu prijatého Komisiou na účely alebo v súvislosti s inšpekciou.
- 28 Prvý z troch žalobkyňami spochybnených aktov je rozhodnutie o inšpekcii. Druhý a tretí akt (ďalej len „sporné akty“) boli prijaté inšpektormi v priebehu inšpekcie. Ide o rozhodnutie vykonať presné kópie viacerých počítačových súborov a pevného disku počítača pána C. na účely ich následného preskúmania v kanceláriách Komisie a o rozhodnutie vypočuť pána C.
- 29 Pokiaľ ide o štvrtý až siedmy žalobný návrh predložený žalobkyňami, sú to návrhy, aby Všeobecný súd nariadil voči Komisii opatrenia.
- 30 Pokiaľ ide o prípustnosť, Komisia predovšetkým tvrdí, že sporné akty nie sú napadnuteľnými aktmi, a preto návrhy žalobkýň smerujúce k zrušeniu týchto aktov sú neprípustné. Ďalej tvrdí, že žalobné návrhy, ktorými žalobkyne navrhujú Všeobecnému súdu, aby jej udelil príkazy, sú tiež neprípustné. Napokon by Všeobecný súd mal vyhlásiť za neprípustné právne stanovisko, ktoré žalobkyne priložili k replike (ďalej len „sporné stanovisko“) na podporu svojich tvrdení týkajúcich sa prípustnosti návrhov na zrušenie sporných aktov.
- 31 Pokiaľ ide o vec samu, Komisia tvrdí, že výhrady vznesené žalobkyňami na podporu ich návrhov na zrušenie musia byť zamietnuté.
- 32 Je potrebné najskôr preskúmať návrh na zrušenie rozhodnutia o inšpekcii, ktorého prípustnosť nie je spochybnená, ďalej prípustnosť sporného stanoviska a návrhov na zrušenie sporných aktov, a napokon žalobné návrhy smerujúce k tomu, aby Všeobecný súd nariadil voči Komisii opatrenia.

1. O návrhu na zrušenie rozhodnutia o inšpekcii

- 33 Žalobkyne v podstate predkladajú jediný dôvod na podporu ich návrhu na zrušenie rozhodnutia o inšpekcii založený na porušení článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 a základných práv, konkrétne práva na obranu, práva na spravodlivý proces, práva neprispievať k ich vlastnému obvineniu, prezumpcie nevinoty a práva na ochranu súkromia. Tento dôvod je rozdelený na dve časti, ktoré sú založené na jednej strane na neprimerane širokej a vágnej škále výrobkov dotknutých rozhodnutím o inšpekcii a na druhej strane na neprimerane širokom geografickom rozsahu tohto rozhodnutia.

O prvej časti založenej na neprimerane širokej a vágnej škále výrobkov dotknutých rozhodnutím o inšpekcii

- 34 Tvrdeniam predloženým žalobkyňami v rámci tejto časti možno rozumieť tak, že v rozhodnutí o inšpekcii Komisia nedostatočne vymedzila predmet a účel inšpekcie. V tejto súvislosti predložili dve výhrady.
- 35 Svojou prvou výhradou žalobkyne Komisii v podstate vytýkajú nepresnosť rozhodnutia o inšpekcii, pokiaľ ide o vymedzenie dotknutých výrobkov. Táto nepresnosť spôsobila, že žalobkyne nemohli vykonať svoje právo na obranu a rozlíšiť dokumenty, do ktorých Komisia bola oprávnená nahliadnuť

a prekopírovať ich, od iných dokumentov vo vlastníctve spoločnosti Nexans France, v súvislosti s ktorými nemuseli zniesť takýto zásah do ich sféry súkromnej činnosti. Komisia tak mohla zahájiť „prieskumnú expedíciu“ a hľadať v priestoroch tohto podniku dokumenty a užitočné informácie s cieľom odhaliť prípadné porušenia pravidiel hospodárskej súťaže vo všetkých sférach činnosti žalobkyní, a nie iba v rámci samotného odvetvia, na ktoré sa vzťahovalo vyšetrovanie.

- 36 Svojou druhou výhradou žalobkyne tvrdia, že Komisia disponovala podrobnými informáciami, ktoré ju viedli k podozreniu o existencii porušenia pravidiel hospodárskej súťaže, iba v odvetví podmorských káblov vysokého napätia, čo potvrdzuje chovanie inšpektorov v priebehu inšpekcie a tlačová správa Komisie.
- 37 Na účely preskúmania dvoch výhrad uvádzaných žalobkynami je potrebné na úvod pripomenúť niektoré zásady, ktoré upravujú, na jednej strane, povinný obsah rozhodnutí prijatých Komisiou, ktorými sa nariaďuje inšpekcia na základe článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003, a na druhej strane, preskúmanie, ktoré môže prípadne vykonať súd Únie, pokiaľ ide o odôvodnenú povahu takejto inšpekcie.

Úvodné pripomienky

- 38 Článok 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 definuje podstatné náležitosti, ktoré musia byť uvedené v rozhodnutí Komisie, ktorým sa nariaďuje inšpekcia. Toto ustanovenie znie takto:

„Podniky a združenia podnikov sú povinné podrobiť sa inšpekciám nariadeným Komisiou. Rozhodnutie vymedzuje predmet a účel inšpekcie, stanovuje dátum, kedy má začať, a uvádza pokuty podľa článkov 23 a 24 a právo na preskúmanie rozhodnutia Súdnym dvorom...“

- 39 Povinnosť uložená Komisii uviesť predmet a účel inšpekcie predstavuje základnú požiadavku, ktorej cieľom na jednej strane je, aby sa preukázala odôvodnená povaha zamýšľaného zásahu vnútri dotknutých podnikov a aby tak tieto podniky mohli stanoviť rozsah ich povinnosti spolupracovať, a na druhej strane, aby sa zachovalo ich právo na obranu (rozsudok Súdneho dvora zo 17. októbra 1989, Dow Chemical Ibérica a i./Komisia, 97/87 až 99/87, Zb. s. 3165, bod 26).
- 40 Pokiaľ ide o odôvodnenú alebo neodôvodnenú povahu zamýšľaného zásahu a rozsah povinnosti spolupráce dotknutých podnikov, treba zdôrazniť, že požiadavka ochrany proti svojvoľným alebo neprimeraným zásahom verejnej moci do sféry súkromnej činnosti osoby, či už fyzickej alebo právnickej, predstavuje všeobecnú zásadu práva Únie (pozri rozsudok Súdneho dvora z 22. októbra 2002, Roquette Frères, C-94/00, Zb. s. I-9011, bod 27 a citovanú judikatúru). Táto zásada bola zakotvená v článku 7 Charty základných práv Európskej únie, vyhlásenej v Nice 7. decembra 2000 (Ú. v. EÚ C 364, s. 1), podľa ktorého „každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydli a komunikácie“.
- 41 Pokiaľ ide o zachovanie práva na obranu dotknutých podnikov, treba predovšetkým zdôrazniť, že toto právo musí byť Komisiou dodržané tak počas správnych konaní, ktoré môžu viesť k uloženiu pokút, ako aj v priebehu predbežných vyšetrovaní, pretože je dôležité vyhnúť sa tomu, aby mohlo byť toto právo nenapraviteľne porušené v rámci predbežných vyšetrovaní, najmä inšpekcií, ktoré môžu byť rozhodujúce pre zabezpečenie dôkazov o protiprávnosti správania podnikov, ktoré môže založiť ich zodpovednosť (rozsudok Súdneho dvora z 21. septembra 1989, Hoechst/Komisia, 46/87 a 227/88, Zb. s. 2859, bod 15).
- 42 Ďalej, keďže požiadavka, aby Komisia uviedla predmet a účel inšpekcie, predstavuje základnú záruku práva na obranu dotknutých podnikov, rozsah povinnosti odôvodnenia rozhodnutí o inšpekcii nemôže byť obmedzený úvahami týkajúcimi sa účinnosti vyšetrovania. V tejto súvislosti treba spresniť, že hoci je nesporné, že Komisia nie je povinná oznámiť adresátovi rozhodnutia o inšpekcii všetky informácie

týkajúce sa údajných porušení, ktoré má k dispozícii, ani tieto porušenia presne právne kvalifikovať, musí jasne uviesť domnienky, ktoré má v úmysle overiť (rozsudok Dow Chemical Ibérica a i./Komisia, už citovaný v bode 39 vyššie, bod 45).

- 43 Súdu Únie teda môže byť navrhnuté preskúmať rozhodnutie prijaté na základe článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003, aby sa uistil, že toto rozhodnutie nemá svojvoľný charakter, teda že nebolo prijaté napriek neexistencii žiadnych skutkových okolností odôvodňujúcich inšpekciu. Treba totiž pripomenúť, že cieľom inšpekcií vykonávaných Komisiou je zhromaždiť dokumentáciu potrebnú na overenie určitého skutkového a právneho stavu a jeho rozsahu, o ktorom už Komisia má informácie. V rámci tohto preskúmania sa súd Únie musí uistiť, že existovali dostatočne závažné nepriame dôkazy, ktoré umožňovali nadobudnúť podozrenie, že dotknutý podnik porušil pravidlá hospodárskej súťaže (pozri rozsudok Roquette Frères, už citovaný v bode 40 vyššie, body 54 a 55 a tam citovaný judikátúru).
- 44 Práve s ohľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti treba uplatňovať judikatúru súdu Únie, podľa ktorej na jednej strane odôvodnenie rozhodnutia o inšpekcii nemusí nevyhnutne obsahovať presné vymedzenie relevantného trhu pod podmienkou, že toto rozhodnutie obsahuje podstatné náležitosti uvedené v bode 38 vyššie (rozsudok Dow Chemical Ibérica a i./Komisia, už citovaný v bode 39 vyššie, bod 46), a na druhej strane Komisia je však povinná uviesť v tomto rozhodnutí podstatné znaky údajného porušenia tým, že predovšetkým označí domnelý relevantný trh (rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. marca 2007, France Télécom/Komisia, T-340/04, Zb. s. II-573, bod 52).
- 45 Platí totiž, že hoci Komisia v štádiu inšpekcie nie je povinná presne definovať trh, ktorého sa jej vyšetrovanie týka, musí dostatočne určiť odvetvia dotknuté údajným protiprávnym konaním, ktoré je predmetom vyšetrovania, aby jednak umožnila tomuto podniku obmedziť svoju spoluprácu na činnosti v odvetviach, o ktorých má Komisia dostatočne vážne nepriame dôkazy umožňujúce nadobudnúť podozrenie o porušení pravidiel hospodárskej súťaže a odôvodňujúce zásah do sféry súkromnej činnosti tohto podniku, a jednak umožnila súdu Únie prípadne preskúmať, či boli uvedené dôkazy v tomto ohľade dostatočne závažné.

O prvej výhrade založenej na nepresnosti rozhodnutia o inšpekcii, pokiaľ ide o vymedzenie dotknutých výrobkov

- 46 Ako sa uviedlo v bodoch 3 a 5 vyššie, Komisia v rozhodnutí o inšpekcii uviedla, že, predmet jej vyšetrovania sa týka „dodáv[er] elektrických káblov a súvisiaceho materiálu, vrátane, okrem iného, podmorských elektrických káblov vysokého napätia, a v niektorých prípadoch podzemných elektrických káblov vysokého napätia“.
- 47 Komisia vo vyjadrení k žalobe a v duplike uviedla, a to prinajmenšom implicitne, že rozhodnutie o inšpekcii sa netýkalo všetkých elektrických káblov a súvisiaceho materiálu. Tvrdí totiž, že odôvodnenie tohto rozhodnutia, „a najmä opis osobitných výrobkov, na ktoré sa vzťahuje všeobecnejší výraz ‚elektrické káble‘, umožňoval žalobkyniam bez problémov porozumieť, že inšpekcia sa netýkala akýchkoľvek elektrických káblov, ale presnejšie tých, ktoré sú demonštratívne uvedené v rozhodnutí [o inšpekcii]“.
- 48 Podľa Komisie tak predmet jej vyšetrovania zahŕňal skôr „káble používané pri prenose elektriny, napríklad z elektrických centrál do rozvodní alebo v prepojeniach medzi elektrickými sieťami“, pričom typy elektrických káblov výslovne uvedených v rozhodnutí o inšpekcii predstavujú konkrétne príklady tejto kategórie, čo dostatočne jasne vyplýva zo znenia tohto rozhodnutia a z jeho kontextu.
- 49 Predmet vyšetrovania definovaný v rozhodnutí o inšpekcii však nemôže byť vykladaný tak, ako to navrhuje Komisia vo svojom vyjadrení k žalobe a v duplike.

- 50 Odôvodnenia rozhodnutia o inšpekcii sa totiž jasne týkajú všetkých elektrických káblov. Výraz „vrátane, okrem iného“ ako aj výraz „a v niektorých prípadoch“ použité Komisiou pri jej vymedzení predmetu vyšetrovania ukazujú, že podmorské elektrické káble vysokého napätia a podzemné elektrické káble vysokého napätia sú Komisiou uvádzané iba ako príklad zo širšej škály výrobkov, ktorá potenciálne zahŕňa akýkoľvek typ elektrických káblov, ako aj všetok súvisiaci materiál na použitie alebo inštaláciu týchto káblov.
- 51 Okrem toho Komisia vo svojej odpovedi na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania z 20. septembra 2011, ako aj počas pojednávania uviedla, na rozdiel od toho, čo tvrdí vo vyjadrení k žalobe a v duplike, že rozhodnutie o inšpekcii sa týka všetkých elektrických káblov, a nie iba elektrických káblov demonštratívne uvedených v tomto rozhodnutí.
- 52 Ako zdôrazňujú žalobcovia, výraz „elektrické káble“ môže zahŕňať akýkoľvek druh káblu používaného na prenos elektrického prúdu. Okrem toho rozhodnutie o inšpekcii nespresňuje výrobky, ktoré môžu spadať do kategórie „súvisiaceho materiálu“. Toto rozhodnutie sa teda týka veľmi vysokého počtu výrobkov. Ako tvrdia žalobkyne, všeobecná kategória „elektrické káble“ môže zahŕňať tak rozmanité výrobky, ako sú telefonické káble, elektrické káble vysokého napätia, káble pre distribúciu elektriny v domácnostiach alebo kabeláž pre elektrospotrebiče v domácnostiach. Okrem toho do všeobecnej kategórie materiálu súvisiaceho s elektrickými káblami môžu spadať výrobky, ako sú transformátory, komutátory alebo elektrické merače. Ako ďalej zdôrazňujú žalobkyne, toto odôvodnenie môže zahŕňať všetky činnosti podniku, ktorý vyrába káble elektrického vedenia, hoci tieto činnosti môžu spadať do veľmi odlišných odvetví.
- 53 Treba však zdôrazniť, že Komisia tým, že v rozhodnutí o inšpekcii uviedla všetky elektrické káble a všetok materiál súvisiaci s týmito káblami, splnila povinnosť vymedziť predmet svojho vyšetrovania, na rozdiel od tvrdení žalobkyní.
- 54 Formulácie uvedené v článku 1 a v odôvodnení rozhodnutia o inšpekcii, hoci mohli byť menej neurčité, totiž umožnili žalobkyniam určiť rozsah ich povinnosti spolupráce. Žalobkyne mali pochopiť, že rozhodnutie o inšpekcii nevylučovalo iné elektrické káble ako tie, ktoré boli osobitne uvedené v tomto rozhodnutí, a že v zásade boli povinné poskytnúť Komisii akúkoľvek požadovanú informáciu týkajúcu sa všetkých elektrických káblov a materiálov, ktoré sa obvykle predávajú s týmito káblami alebo sú určené na doplnkové použitie. Žalobkyne mohli zo znenia rozhodnutia o inšpekcii vyvodiť záver, že akékoľvek bránenie z ich strany tomu, aby Komisia získala dokumenty týkajúce sa týchto výrobkov, alebo požiadala o ich predloženie, môže byť sankcionované na základe článku 23 ods. 1 nariadenia č. 1/2003.
- 55 Rozhodnutie o inšpekcii vymedzuje tiež predmet vyšetrovania, vo vzťahu ku ktorému môže Všeobecný súd prípadne preskúmať dostatočne vážnu povahu nepriamych dôkazov, ktorými Komisia disponovala pri prijatí tohto rozhodnutia na účely odôvodnenia zásahu do sféry súkromnej činnosti žalobkyní týkajúceho sa všetkých ich činností.
- 56 Presnosť rozhodnutia o inšpekcii, pokiaľ ide o vymedzenie dotknutých výrobkov inšpekciou, nemôže byť spochybnená, na rozdiel od tvrdení žalobkyní, z dôvodu, že v rozhodnutiach, ktoré prijala pred rozhodnutím o inšpekcii, a najmä vo svojom rozhodnutí z 19. júla 2000, ktorým sa koncentrácia vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom a fungovaním Dohody o EHP (vec COMP/M.1882 – Pirelli/BICC) (Ú. v. ES L 70, 2003, s. 35), Komisia rozlišovala viacero oddelených trhov v súvislosti s výrobkami, na ktoré sa vzťahuje vyšetrovanie, a to jednak trh s káblami veľmi vysokého a vysokého napätia a jednak trh s káblami nízkeho a stredne nízkeho napätia. Komisia bola totiž povinná presne definovať trhy dotknuté koncentráciou, ktorej sa týkalo toto rozhodnutie, prijaté na základe článku 8 ods. 2 nariadenia Rady (EHS) č. 4064/89 z 21. decembra 1989 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. ES, L 395, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 31), v znení zmien a doplnení platných v čase prijatia tohto rozhodnutia, pretože bola v súlade s týmto ustanovením povinná preskúmať, či dotknutá koncentrácia mohla vytvoriť alebo posilniť dominantné postavenie, ktorého

dôsledkom môžu byť významné prekážky efektívnej hospodárskej súťaže na spoločnom trhu alebo jeho podstatnej časti. Naproti tomu, ako je uvedené v bode 44 vyššie, Komisia nie je povinná presne vymedziť trh dotknutý jej vyšetrovaním v rámci rozhodnutia prijatého na základe článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003.

- 57 Okrem toho nič nebráni úvahe, že jedno porušenie práva hospodárskej súťaže alebo súvisiace porušenie nemôžu mať dopad na odlišné trhy výrobkov a nemôžu byť, prinajmenšom v štádiu prijatia rozhodnutia na základe článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003, predmetom toho istého vyšetrovania Komisie.
- 58 Napokon otázka, či inšpektori vykonali, ako to tvrdia žalobkyne, „prieskumnú expedíciu“ v priestoroch spoločnosti Nexans France, závisí od dostatočnej povahy nepriamych dôkazov, ktorými Komisia disponovala pri prijatí rozhodnutia o inšpekcii na účely odôvodnenia zásahu do sféry súkromnej činnosti žalobkyní týkajúceho sa všetkých elektrických káblov, a musí byť teda preskúmaná v rámci druhej výhrady.
- 59 Prvú výhradu treba preto zamietnuť.

O druhej výhrade založenej na tom, že Komisia disponovala dostatočne vážnymi nepriamymi dôkazmi umožňujúcimi nadobudnúť podozrenie o porušení pravidiel hospodárskej súťaže žalobkýňami iba v odvetví podmorských káblov vysokého napätia

- 60 Žalobkyne tvrdia, že informácie, ktorými Komisia disponovala, sa týkali prípadného protisúťažného správania iba v odvetví podmorských káblov. Túto analýzu na jednej strane potvrdzuje skutočnosť, že keď prišla vykonať inšpekciu v priestoroch spoločnosti Nexans France 28. januára 2009, požiadala o stretnutie s niektorými zamestnancami tejto spoločnosti pracujúcimi v tomto odvetví a na druhej strane obsah tlačovej správy zverejnenej Komisiou po inšpekcii. Komisia však napriek osobitným informáciám, ktorými disponovala, neprimerane rozšírila predmet a účel inšpekcie a vykonala v priestoroch tohto podniku „prieskumnú expedíciu“.
- 61 Komisia v podstate tvrdí, že podnik, ktorému je určené rozhodnutie prijaté na základe článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003, je povinný s ňou spolupracovať nielen, pokiaľ ide o predmet inšpekcie, to znamená výrobky alebo služby, ktorých sa toto rozhodnutie týka, ale tiež pokiaľ ide o všetky činnosti dotknutého podniku. Okrem toho tvrdí, že disponovala dostatočne vážnymi nepriamymi dôkazmi na nariadenie inšpekcie týkajúcimi sa všetkých elektrických káblov a materiálu súvisiaceho s týmito káblami.
- 62 V tejto súvislosti treba v prvom rade zdôrazniť, ako tvrdí Komisia, že jej oprávnenia na vykonanie vyšetrovania by boli pozbavené účinnosti, ak by sa musela obmedziť na žiadosť o predloženie dokumentov, ktoré by bola schopná vopred presne identifikovať. Naopak, také právo zahŕňa oprávnenie hľadať rozličné informácie, ktoré ešte nie sú známe alebo plne identifikované. Bez takéhoto oprávnenia by Komisia nedokázala získať informácie nevyhnutné na inšpekciu, ak by narazila na odmietnutie spolupráce, či dokonca na obštrukčný postoj zo strany dotknutých podnikov (rozsudok Hoechst/Komisia, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 27; rozsudok Súdu prvého stupňa z 11. decembra 2003, Ventouris/Komisia, T-59/99, Zb. s. II-5257, bod 122).
- 63 V druhom rade výkon tohto oprávnenia hľadať rozličné informácie, ktoré ešte nie sú známe alebo plne identifikované, umožňuje Komisii preskúmať niektoré obchodné dokumenty podniku, ktorému je určené rozhodnutie prijaté na základe článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003, hoci nevie, či spadajú pod činnosti, na ktoré sa toto rozhodnutie vzťahuje, aby preverila, či ide o takýto prípad, a zabránila, aby dotknutý podnik pred Komisiou ukryl dôkazy relevantné na vyšetrovanie pod zámienkou, že sa na neho jeho predmet nevzťahuje.

- 64 Napriek vyššie uvedenému je však Komisia pri výkone inšpekcie v priestoroch podniku na základe článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 povinná obmedziť svoje skúmanie na činnosti tohto podniku súvisiace s odvetviami uvedenými v rozhodnutí nariaďujúcom inšpekciu, a teda ak po preskúmaní zistí, že určitý dokument alebo informácia nepatria do týchto činností, je povinná zdržať sa ich použitia na účely vyšetrovania.
- 65 Ak by totiž Komisia nepodliehala tomuto obmedzeniu, predovšetkým by mala v praxi vždy, keď má nepriamy dôkaz, ktorý jej umožňuje nadobudnúť podozrenie, že určitý podnik sa dopustil porušenia pravidiel hospodárskej súťaže v konkrétnej oblasti svojich činností, možnosť vykonať inšpekciu týkajúcu sa všetkých týchto činností s konečným cieľom odhaliť existenciu akéhokoľvek porušenia daných pravidiel, ktorého sa tento podnik mohol dopustiť, čo je nezlučiteľné s ochranou sféry súkromnej činnosti právnických osôb zaručenou ako základné právo v demokratickej spoločnosti.
- 66 Ďalej povinnosť Komisie uviesť účel a predmet inšpekcie v rozhodnutiach prijatých na základe článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 by mala čisto formálny cieľ, ak by sa vymedzila spôsobom, ktorý navrhuje Komisia. Judikatúra, podľa ktorej je cieľom tejto povinnosti predovšetkým umožniť dotknutým podnikom stanoviť rozsah ich povinnosti spolupracovať, by nebola rešpektovaná, ak by sa táto povinnosť systematicky rozširovala na všetky činnosti dotknutých podnikov.
- 67 Treba teda prijať názor, že v prejednávanom prípade mala Komisia na účely prijatia rozhodnutia o inšpekcii povinnosť disponovať dostatočne vážnymi nepriamymi dôkazmi odôvodňujúcimi vykonanie inšpekcie v priestoroch žalobkyní, ktoré by sa mali týkať všetkých ich činností týkajúcich sa elektrických káblov a materiálu súvisiaceho s týmito káblami.
- 68 V žalobe sa žalobkyne opierajú o dva nepriame dôkazy na účely podpory svojho tvrdenia, podľa ktorého Komisia disponovala iba informáciami týkajúcimi sa prípadného protisúťažného správania v odvetví podmorských káblov vysokého napätia. Na jednej strane tvrdia, že Komisia v tlačovej správe z 3. februára 2009 uviedla, že vykonala inšpekcie iba v priestoroch výrobcov jedine týchto káblov. Na druhej strane tvrdia, že v priebehu inšpekcie sa Komisia zaujímala o niektorých zamestnancov spoločnosti Nexans France pracujúcich v tomto odvetví.
- 69 Treba poznamenať, že v deň podania žaloby do kancelárie Všeobecného súdu žalobkyne nemali prístup k nepriamym dôkazom, ktorými Komisia disponovala pri prijatí rozhodnutia o inšpekcii a o ktoré sa opierali jej podozrenia. Okrem toho Komisia nebola povinná im tieto nepriame dôkazy oznámiť (pozri v tomto zmysle rozsudok Dow Chemical Ibérica a i./Komisia, už citovaný v bode 39 vyššie, bod 45 a 51).
- 70 Za týchto okolností nemožno od žalobkyní vyžadovať, aby nad rámec nepriamych dôkazov uvedených v bode 68 vyššie predložili dôkazy na podporu ich tvrdenia, podľa ktorého Komisia disponovala iba informáciami týkajúcimi sa prípadného protisúťažného správania v odvetví podmorských káblov vysokého napätia.
- 71 Praktickým dôsledkom takejto požiadavky by totiž bolo, že podnik, ktorému je určené rozhodnutie prijaté na základe článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003, by nemohol spochybniť dostatočne vážnu povahu nepriamych dôkazov, ktorými disponovala Komisia na účely prijatia tohto rozhodnutia, čo by zabránilo Všeobecnému súdu preskúmať, či takéto rozhodnutie nie je svojvoľné.
- 72 Je teda potrebné vyvodiť záver, že pokiaľ podniky, ktorým je určené rozhodnutie prijaté na základe článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 predložia, ako je to v prejednávanej veci, aspoň niektoré skutočnosti spochybňujúce dostatočne vážnu povahu nepriamych dôkazov, ktorými disponovala Komisia na účely prijatia takéhoto rozhodnutia, súd Únie musí tieto nepriame dôkazy preskúmať a overiť ich dostatočne vážnu povahu.

- 73 Vo svojej odpovedi na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania z 20. septembra 2011 Komisia informovala Všeobecný súd o nepriamych dôkazoch, ktorými disponovala pred prijatím rozhodnutia o inšpekcii, ktoré podľa nej odôvodňovali nariadenie inšpekcie v priestoroch žalobkyní týkajúcej sa všetkých elektrických káblov.
- 74 Komisia v tejto súvislosti najskôr uviedla, že konkurent žalobkyní (ďalej len „žiadateľ o zhovievavosť“) ju 21. novembra 2008 v rámci programu zhovievavosti, ktorý sa zaviedol oznámením z 8. decembra 2006 o oslobodení od pokút a znížení pokút v kartelových prípadoch (Ú. v. EÚ C 298, s. 17), ústne informoval o existencii kartelu týkajúceho sa podzemných a podmorských káblov vysokého napätia, ktorého súčasťou sú žalobkyne (ďalej len „údajný kartel“), ako aj o existencii „dohody [dôverné] o zmluvách týkajúcich sa elektrických káblov stredného napätia“. Táto dohoda, nazývaná [dôverné], bola oznámená [dôverné] Bundeskartellamt (nemecký spolkový kartelový úrad). Napokon [dôverné] nahradila pôvodnú „dohodu [dôverné]“, s názvom [dôverné], oznámenú [dôverné] Bundeskartellamt.
- 75 Komisia priložila k svojej odpovedi na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania z 20. septembra 2011 kópiu dvoch verzií [dôverné] z rokov [dôverné] ako aj jednu kópiu [dôverné].
- 76 Komisia ďalej uviedla, že inšpekcia sa nemohla obmedziť na podzemné a podmorské káble vysokého napätia, pretože:
- [dôverné] sa týkala elektrických káblov stredného napätia [dôverné] a [dôverné] sa týkala káblov určených na napätia, ktoré môžu klesnúť na [dôverné],
 - žiadateľ o zhovievavosť [dôverné] už nemohol ani overiť [dôverné], či došlo ku kolúznemu správaniu [dôverné] v súvislosti s káblami stredného napätia,
 - predchádzajúce vyšetrovania vedené Komisiou vo veciach kontroly koncentrácií potvrdili absenciu jasného a konečného rozlišovania medzi elektrickými káblami vysokého, stredného a nízkeho napätia [rozhodnutie Komisie z 19. júla 2000 (vec COMP/M.1882 – Pirelli/BICC), odôvodnenia 14 až 32 (pozri bod 56 vyššie); rozhodnutie Komisie z 5. júla 2005 (vec COMP/M.3836 – Goldman Sachs/Pirelli Cavi e Sistemi Energia/Pirelli Cavi e Sistemi Telecom), odseky 12 a 13; rozhodnutie Komisie zo 6. januára 2006 (vec COMP/M.4050 – Goldman Sachs/Cinven/Ahlsell)].
- 77 Na pojednávaní Komisia doplnila svoju odpoveď na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania z 20. septembra 2011 k tomuto bodu. Tvrdila, že podľa informácií, ktoré jej boli poskytnuté 21. novembra 2008 žiadateľom o zhovievavosť, údajný kartel existoval prinajmenšom od roku 2001 a bol organizovaný v nadväznosti na [dôverné]. Žiadateľ o zhovievavosť ju okrem iného informoval, že nemôže zaručiť, že sa tento kartel nevzťahuje aj na iné káble ako podmorské a podzemné káble vysokého napätia, [dôverné]. Za týchto okolností mohla mať podozrenie o existencii porušenia článku 81 ES, pokiaľ ide o všetky elektrické káble.
- 78 Počas pojednávania žalobkyne uviedli, že po podaní repliky mali prístup k správne mu spisu Komisie, ktorého súčasťou bol [dôverné], [dôverné] a ústne vyhlásenie žiadateľa o zhovievavosť z 21. novembra 2008, a potvrdili, že Komisia nemohla mať na základe týchto dokumentov podozrenie, že údajný kartel sa týkal všetkých elektrických káblov. Tieto dokumenty totiž boli veľmi staré a týkali sa dohôd [dôverné] oznámených orgánu hospodárskej súťaže a boli povolené týmto orgánom. Žiadateľ o zhovievavosť zároveň spresnil, že mu nie je známa existencia žiadneho porušenia práva hospodárskej súťaže, pokiaľ ide o iné káble, ako sú podzemné a podmorské káble vysokého napätia.
- 79 Všeobecný súd považoval za potrebné založiť do spisu vyhlásenie žiadateľa o zhovievavosť, aby mohol preskúmať dostatočne vážnu povahu nepriamych dôkazov, ktorými Komisia disponovala. Ako navrhla sama Komisia v rámci svojej odpovede na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania z 20. septembra 2011, vyžiadala sa od nej kópia tohto vyhlásenia opatrením týkajúcim sa dokazovania uvedeným v bode 21 vyššie. Pripomienky, ktoré predložili účastníci konania po tom, ako žalobkyne

mohli nahliadnuť v kancelárii Všeobecného súdu do tohto vyhlásenia, v súvislosti s dostatočne vážnou povahou dôkazov, ktorými Komisia disponovala, sa v podstate nelíšia od pripomienok, ktoré vyjadrili na pojednávaní.

- 80 Napokon v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania z 21. decembra 2011 Všeobecný súd požiadal Komisiu, aby identifikovala pasáže vo verziách [dôverné] a [dôverné], ktoré oznámila Všeobecnému súdu, ktoré samotné alebo v spojení s ústnym vyhlásením z 21. novembra 2008 žiadateľa o zhovievavosť, založili jej podozrenia týkajúce sa všetkých elektrických káblov pred prijatím rozhodnutia o inšpekcii.
- 81 Predovšetkým treba zdôrazniť, že pasáže identifikované Komisiou v odpovedi na túto žiadosť vykladané vo svetle verzií [dôverné] a [dôverné] založených do spisu ako aj pripomienky, ktoré Komisia predložila k týmto dohodám, preukazujú, že [dôverné] viacerých výrobcov Spoločenstva uzatvorilo dohody, oznámené Bundeskartellamt, týkajúce sa uvádzania do obehu širokej ponuky elektrických káblov vysokého, stredného a nízkeho napätia mimo spoločného trhu.
- 82 Tieto dohody boli [dôverné].
- 83 Ako v podstate tvrdí Komisia, [dôverné] a [dôverné], jediné dohody medzi dotknutými dohodami, ktoré neboli obmedzené na podmorské alebo podzemné káble vysokého napätia, boli dohody stanovujúce [dôverné]. [dôverné].
- 84 Existencia [dôverné] a [dôverné], ktoré sú staré verejné dohody, oznámené orgánu pre hospodársku súťaž jedného členského štátu, a v zásade zlučiteľné s pravidlami hospodárskej súťaže Únie, však sama osebe nepredstavuje dostatočne vážny nepriamy dôkaz o skutočnosti, že niektorí zo signatárov týchto dohôd neskôr uzatvorili s inými výrobcami tajné dohody, ktoré sú v rozpore s týmito pravidlami a týkajú sa tých istých výrobkov.
- 85 V tejto súvislosti treba poznamenať, že žiadna zložka zo spisu neumožňuje dať do súvislosti údajný kartel s [dôverné] alebo [dôverné] na rozdiel od tvrdenia Komisie v priebehu pojednávania. Z dokumentov, ktoré Komisia poskytla Všeobecnému súdu, taktiež nevyplýva, že údajný kartel sa zorganizoval v nadväznosti na tieto dohody.
- 86 Na proti tomu, po prvé, zo spisu vyplýva [dôverné].
- 87 Po druhé, [dôverné] žiadateľ o zhovievavosť [dôverné] jasne uviedol vo svojom vyhlásení z 21. novembra 2008, ako správne tvrdia žalobkyne [dôverné].
- 88 Po tretie, zo spisu vyplýva [dôverné].
- 89 Ďalej treba zdôrazniť, že medzi rozhodnutiami vo veci kontroly koncentrácií, ktoré podľa Komisie preukazujú, že neexistuje jasné rozlišovanie medzi elektrickými káblami v závislosti od ich napätia, sa nachádza rozhodnutie Pirelli/BICC (pozri bod 56 vyššie). V odôvodnení 32 tohto rozhodnutia však Komisia vyvodila záver, na rozdiel od toho, čo tvrdila vo svojej odpovedi na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania z 20. septembra 2011, že:

„Výroba a predaj elektrických káblov [nízkeho a stredného napätia], na jednej strane, a elektrických káblov [vysokého a veľmi vysokého napätia], na druhej strane, predstavujú odlišné trhy. Po prvé, medzi týmito výrobkami neexistuje žiadna zastupiteľnosť z hľadiska dopytu. Po druhé, náklady a časové lehoty, ktoré by vyžadoval prechod od výroby nízkeho napätia k najvyššiemu napätiu, sú značné. Po tretie, obmedzená zastupiteľnosť z hľadiska ponuky nevyvažuje následky neexistencie zastupiteľnosti z hľadiska dopytu... Napokon, treba rozlišovať medzi škálami [nízkeho a stredného napätia], na jednej strane, a úrovňami vyššieho napätia ([vyššie a veľmi vysoké napätie]), na druhej strane, z dôvodu odlišných podmienok hospodárskej súťaže, ktoré upravujú ponuku a dopyt týchto

výrobkov. Komisia sa však domnieva, že neexistujú dostatočné dôkazy na tvrdenie, že elektrické káble veľmi vysokého napätia naplnené olejom predstavujú trh výrobkov odlišný od trhu káblov [veľmi vysokého napätia] vyrábaných inými technikami (hlavne prostredníctvom [extrúzie sieťovaného polyetylénu]), keďže všetci výrobcovia a veľká väčšina európskych klientov sa domnieva, že tieto dva typy káblov sú zastupiteľné.“

- 90 Z tohto rozhodnutia teda vyplýva, že Komisia dospela pred prijatím rozhodnutia o inšpekcii k záveru, na rozdiel od toho, čo tvrdila vo svojej odpovedi na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania z 20. septembra 2011, že existujú značné rozdiely medzi káblami vysokého, stredného a nízkeho napätia.
- 91 Za týchto okolností treba prijať záver, že Komisia nepreukázala, že disponovala dostatočne vážnymi nepriamymi dôkazmi na nariadenie inšpekcie, ktoré sa týkali všetkých elektrických káblov a materiálu súvisiaceho s týmito káblami.
- 92 Tento záver, ktorý je založený výlučne na analýze dôkazov, ktorými Komisia disponovala pri prijatí rozhodnutia o inšpekcii, okrem toho potvrdzuje, na jednej strane, tvrdenie samotnej Komisie v bode 36 dupliky, podľa ktorého znenie rozhodnutia o inšpekcii umožňovalo žalobkyniam porozumieť, že inšpekcia sa netýka „akýchkoľvek elektrických káblov“ a, na druhej strane, skutočnosť, že Komisia pripustila, že obmedzila svoj zásah v priebehu inšpekcie na hľadanie týkajúce sa typov elektrických káblov uvedených demonštratívne v rozhodnutí o inšpekcii.
- 93 Naproti tomu treba prijať záver, že Komisia disponovala pred prijatím rozhodnutia o inšpekcii dostatočne vážnymi nepriamymi dôkazmi na nariadenie inšpekcie týkajúcej sa podmorských a podzemných elektrických káblov vysokého napätia a materiálu spojeného s týmito káblami.
- 94 Túto časť treba teda prijať v rozsahu, v akom sa týka iných elektrických káblov ako podmorských a podzemných káblov vysokého napätia, ako aj materiálu spojeného s týmito inými káblami. V zostávajúcej časti musí byť zamietnutá.

O druhej časti založenej na neprimerane širokom geografickom rozsahu rozhodnutia o inšpekcii

- 95 Žalobkyne tvrdia, že jediným údajom v súvislosti s geografickým rozsahom vyšetrovania uvedeným v rozhodnutí o inšpekcii je, že dohody a/alebo zosúladené postupy, na ktoré sa vzťahuje toto rozhodnutie, majú „pravdepodobne celosvetový dosah“. Rozhodnutie o inšpekcii neuvádza, že niektoré projekty, ktoré sa realizujú mimo Únie, môžu ovplyvniť spoločný trh, čo predstavuje jedinou situáciu, keď tieto projekty môžu byť podriadené článku 81 ES. Projekty elektrickej podmorskej kabeláže vysokého napätia sú navyše vysoko lokalizované. Komisia však vyhotovila kópie dokumentov týkajúcich sa projektov rozvíjaných na Blízkom východe alebo v Ázii. Toto konanie je „osobitne škodlivé“ vzhľadom na úroveň spolupráce existujúcej medzi rôznymi orgánmi hospodárskej súťaže. Nexans France si výslovne vyhradila svoje práva, pokiaľ ide o otázku, či sa na tieto dokumenty vzťahuje rozhodnutie o inšpekcii, ale vzhľadom na to, že nepoznala presný rozsah vyšetrovania, nemohla stanoviť rozsah svojej povinnosti spolupracovať. To predstavuje porušenie základných práv žalobkyní, vrátane ich práva na obranu, ich práva na spravodlivý proces, ich práva neprispievať k vlastnému obvineniu, a ich práva na prezumpciu nevinu.
- 96 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkyní.
- 97 Na rozdiel od tvrdení žalobkyní Komisia tým, že uviedla, že údajné dohody a/alebo zosúladené postupy majú „pravdepodobne celosvetový dosah“, vymedzila rozsah pôsobnosti údajného kartelu. Spresnenie v rozhodnutí o inšpekcii týkajúce sa geografického rozsahu prípadných porušení práva hospodárskej súťaže, o ktorých existencii mala Komisia podozrenie, treba teda považovať za dostatočné.

- 98 Tvrdenia žalobkyní je však možné vykladať v tom zmysle, že Komisii nevytýkajú, že príliš vágne identifikovala geografický rozsah údajného kartelu, ale tak, že jej vytýkajú samotnú možnosť zahrnúť do pôsobnosti rozhodnutia o inšpekcii dokumenty týkajúce sa lokálnych geografických trhov nachádzajúcich sa mimo spoločného trhu bez uvedenia dôvodov, pre ktoré správanie dotknutého podniku na týchto trhoch môže skresliť hospodársku súťaž na spoločnom trhu.
- 99 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že samotný názov nariadenia č. 1/2003 ukazuje, že účelom právomocí zverených Komisii týmto nariadením je uplatňovanie pravidiel hospodárskej súťaže stavených v článkoch 81 ES a 82 ES. Tieto dve ustanovenia zakazujú určité správanie podnikov, pokiaľ by mohlo ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi a malo za cieľ alebo následok vylučovanie, obmedzovanie alebo skresľovanie hospodárskej súťaže v rámci spoločného trhu. Komisia preto môže použiť svoju právomoc vykonávať inšpekcie iba na účely odhalenia takého správania. Komisia teda nemôže vykonať inšpekciu v priestoroch podniku, ak má podozrenie o existencii dohody alebo zosúladeného postupu, ktorých účinky sa prejavujú výlučne na jednom alebo viacerých trhoch mimo spoločného trhu. Nič však nebráni tomu, aby preskúmala dokumenty týkajúce sa týchto trhov s cieľom odhaliť správanie, ktoré môže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi a ktoré má za cieľ alebo následok vylučovanie, obmedzovanie alebo skresľovanie hospodárskej súťaže v rámci spoločného trhu.
- 100 Celú túto časť je teda potrebné zamietnuť.
- 101 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba prijať návrh na zrušenie rozhodnutia o inšpekcii v rozsahu, v akom sa týka iných elektrických káblov ako sú podmorské alebo podzemné káble vysokého napätia a materiálu súvisiaceho s týmito inými káblami, a v zostávajúcej časti treba návrh zamietnuť.

2. O návrhu na zrušenie sporných aktov

O prípustnosti

O prípustnosti právneho stanoviska priloženého k replike

- 102 Komisia tvrdí, že právne stanovisko priložené k replike na podporu tvrdení žalobkyní týkajúcich sa prípustnosti návrhov na zrušenie sporných aktov (druhý a tretí žalobný návrh) je neprípustné. Odvoláva sa na dve námietky neprípustnosti, prvú, ktorá je v podstate založená na porušení článku 5 ods. 3 a 7 pokynov pre tajomníka Súdu prvého stupňa prijatých 5. júla 2007 (Ú. v. EÚ L 232, s. 1), a druhú, ktorá je založená na skutočnosti, že sporné stanovisko nepodporuje tvrdenia výslovne uvedené v replike a obsahuje vysvetlenia, ktoré v nej nie sú uvedené.

– O prvej námietke neprípustnosti založenej na porušení článku 5 ods. 3 a 7 pokynov pre tajomníka Súdu prvého stupňa

- 103 Komisia uvádza, že článok 5 ods. 3 a 7 pokynov pre tajomníka Súdu prvého stupňa zakazuje žalobkyniam poskytnúť procesné písomnosti iným osobám, ako sú ich advokáti. Autori sporného stanoviska, ktorí nie sú advokátmi žalobkyní, však nahliadli do vyjadrenia k žalobe.

- 104 Článok 5 ods. 3 pokynov pre tajomníka Súdu prvého stupňa uvádza:

„Advokáti a [alebo – *neoficiálny preklad*] splnomocnení zástupcovia účastníkov konania pred Súdom prvého stupňa alebo osoby nimi náležite splnomocnené môžu v priestoroch kancelárie nahliadnuť do originálu spisu, vrátane správnych spisov predložených Súdu prvého stupňa a požiadať o vyhotovenie kópií alebo výpisov z podaní a registra.

...

105 Okrem toho článok 5 ods. 7 pokynov pre tajomníka Súdu prvého stupňa znie takto:

„Žiadna tretia osoba, súkromná či verejná, nemá prístup k spisu či k procesným písomnostiam bez výslovného súhlasu predsedu Súdu alebo v prípade, že konanie ešte prebieha, bez výslovného súhlasu predsedu rozhodovacieho zloženia, ktoré vec prejednáva, udeleného po vypočutí účastníkov konania. Súhlas možno udeliť len na základe písomnej žiadosti obsahujúcej podrobné odôvodnenie legitímneho záujmu nahliadnuť do spisu.“

106 V prejednávanom prípade je sporné stanovisko podpísané dvoma osobami, ktoré sú identifikované iba ich menom. Zo spisu nevyplýva, že tieto dve osoby sú advokáti. V každom prípade, ako zdôrazňuje Komisia, signatári stanoviska jednak nie sú uvedení medzi advokátmi žalobkyň splnomocnenými na zastupovanie na Všeobecnom súde v tejto veci, a jednak zo spisu nevyplýva, že boli riadne splnomocnení týmito advokátmi nahliadnuť do spisu. Autori tohto stanoviska však mali prístup k vyjadreniu k žalobe, pretože ho viackrát citujú, čo žalobkyne potvrdili na pojednávaní.

107 Skutočnosť, že autori sporného stanoviska nie sú advokátmi zastupujúcimi účastníkov konania alebo osobami riadne splnomocnenými týmito účastníkmi nahliadnuť do spisu, však neumožňuje prijať záver, že sú tretími osobami, ktoré nemajú prístup k spisu v zmysle článku 5 ods. 3 a 7 pokynov pre tajomníka Všeobecného súdu.

108 Tieto ustanovenia, ktorých základným cieľom je upraviť prístup do spisu v priestoroch kancelárie Všeobecného súdu, sa totiž musia vykladať so zreteľom na ich účel. Reflektujú všeobecnú zásadu riadneho výkonu spravodlivosti, na základe ktorej majú účastníci konania právo obhajovať svoje záujmy nezávisle od akéhokoľvek vonkajšieho vplyvu a ktorá vyžaduje, aby účastník konania, ktorému bol poskytnutý prístup k procesným písomnostiam ostatných účastníkov konania, využil toto právo iba na účely vlastnej obrany s vylúčením akéhokoľvek iného cieľa (pozri v tomto zmysle analogicky rozsudok Súdu prvého stupňa zo 17. júna 1998, Svenska Journalistförbundet/Rada, T-174/95, Zb. s. II-2289, body 135 až 137, a nariadenie predsedu Súdu prvého stupňa zo 16. marca 2007, V/Parlament, T-345/05 R, Zb. s. II-25*, body 70 a 71). Práve preto sa Všeobecný súd domnieval, že sprístupnenie procesných písomností účastníkom konania tretím osobám v situácii, keď tieto písomnosti neboli poskytnuté na účely obrany tohto účastníka, predstavuje zneužitie konania (pozri v tomto zmysle rozsudok Svenska Journalistförbundet/Rada, už citovaný, bod 139).

109 Naproti tomu článok 5 ods. 3 a 7 pokynov pre tajomníka Všeobecného súdu nebráni tomu, aby účastník konania umožnil znalcovi nahliadnuť do procesnej písomnosti, pokiaľ to má za cieľ uľahčiť uvedenému znalcovi vypracovanie posudku na účely obrany tohto účastníka, ktorý bude použitý iba na účely konania.

110 Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti treba prvú námietku neprípustnosti Komisie zamietnuť.

– O druhej námietke neprípustnosti, podľa ktorej sporné stanovisko nepodporuje tvrdenia výslovne uvedené v replike a obsahuje vysvetlenia, ktoré v nej nie sú uvedené

111 Komisia tvrdí, že sporné stanovisko môže byť zohľadnené iba v prípade, ak podporuje tvrdenia výslovne uvedené v replike. Stanovisko však predkladá právnu argumentáciu o prípustnosti namiesto toho, aby podporilo alebo doplnilo skutkové alebo právne okolnosti výslovne uvedené v replike. Okrem toho uvádza tvrdenia, ktoré v nej nie sú obsiahnuté.

112 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že podľa článku 21 Štatútu Súdneho dvora a článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku musí každá žaloba uvádzať predmet konania a zhrnutie dôvodov, na ktorých je založená. Podľa ustálenej judikatúry sa na prípustnosť žaloby vyžaduje, aby zo samotného jej textu

aspoň stručne, ale koherentným a zrozumiteľným spôsobom vyplývali podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých sa zakladá. Aj keď text žaloby môže byť v konkrétnych bodoch podporený a doplnený odkazmi na určité časti priložených dokumentov, všeobecný odkaz na iné písomnosti, aj keď tvoria jej prílohu, nemôže nahradiť nedostatok podstatných častí právnej argumentácie, ktorá podľa vyššie uvedených ustanovení tvorí náležitosť žaloby. Okrem toho nie je povinnosťou Všeobecného súdu, aby v prílohách hľadal a identifikoval dôvody a tvrdenia, ktoré by mohol považovať za základ žaloby, keďže funkcia príloh je čisto dôkazná a pomocná (pozri rozsudok Všeobecného súdu zo 17. septembra 2007, Microsoft/Komisia, T-201/04, Zb. s. II-3601, bod 94 a tam citovanú judikatúru).

- 113 Tento výklad článku 21 Štatútu Súdneho dvora a článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku sa týka aj podmienok prípustnosti repliky, ktorá je podľa článku 47 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku určená na doplnenie žaloby (pozri rozsudok Microsoft/Komisia, už citovaný v bode 112 vyššie, bod 95 a tam citovanú judikatúru).
- 114 V prejednávanom prípade je v replike sporné stanovisko spomenuté iba dvakrát. Najskôr replika uvádza bez ďalších vysvetlení, že záver, ku ktorému dospeli autori sporného stanoviska na základe preskúmania otázky prípustnosti druhého a tretieho žalobného návrhu, je tiež záverom uvedeným v replike, pričom nie je uvedené, na ktoré osobitné body tejto špecifickej trinásťstranovej prílohy sa odkazuje. Ďalej replika uvádza, že sporné stanovisko podporuje vyhlásenie, podľa ktorého právo neprispievať k vlastnému obvineniu a ochrana proti svojvoľným zásahom do sféry súkromnej činnosti akejkoľvek osoby sú základné práva, ktoré sú súčasťou všeobecných zásad práva Spoločenstva. Sporné stanovisko preto treba zohľadniť iba vo vzťahu k tomuto poslednému tvrdeniu (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 24. mája 2007, Duales System Deutschland/Komisia, T-151/01, Zb. s. II-1607, body 78 a 81).

O prípustnosti návrhov na zrušenie sporných aktov

- 115 Podľa ustálenej judikatúry sú aktmi, ktoré možno napadnúť žalobou o neplatnosť v zmysle článku 230 ES, opatrenia, ktoré majú záväzné právne účinky spôsobilé dotknúť sa záujmov žalobcu tým, že výrazne menia jeho právne postavenie (rozsudky Súdneho dvora z 11. novembra 1981, IBM/Komisia, 60/81, Zb. s. 2639, bod 9, a Súdu prvého stupňa z 18. decembra 1992, Cimenteries CBR a i./Komisia, T-10/92 až T-12/92 a T-15/92, Zb. s. II-2667, bod 28).
- 116 Prechodné opatrenia, ktorých účelom je pripraviť konečné rozhodnutie, teda v zásade nepredstavujú napadnuteľné akty. Z judikatúry však vyplýva, že akty prijaté v priebehu prípravného konania, ktoré samy osebe predstavujú ukončenie osobitného konania nezávislého od konania, ktoré má umožniť Komisii rozhodnúť vo veci samej, a ktoré majú záväzné právne účinky spôsobilé dotknúť sa záujmov žalobcu tým, že výrazne menia jeho právne postavenie, rovnako predstavujú napadnuteľné akty (rozsudok IBM/Komisia, už citovaný v bode 115 vyššie, body 10 a 11, a rozsudok Súdu prvého stupňa zo 7. júna 2006, Österreichische Postsparkasse a Bank für Arbeit und Wirtschaft/Komisia, T-213/01 a T-214/01, Zb. s. II-1601, bod 65).
- 117 Komisia tvrdí, že návrhy na zrušenie sporných aktov sú neprípustné. Tieto akty sú iba vykonávacími aktmi rozhodnutia o inšpekcii a výrazne nemenia právne postavenie žalobkyní.
- 118 Žalobkyne tvrdia, že sporné akty významne zmenili ich právne postavenie a vážne a nezvratne zasiahli do ich základných práv na súkromný život a obranu. Musia sa preto považovať za napadnuteľné akty. Po prvé, keďže tieto akty nie sú uvedené v rozhodnutí o inšpekcii, nemôžu predstavovať jeho vykonávacie opatrenia. Po druhé, forma opatrenia nie je rozhodujúca, pokiaľ ide o otázku, či má opatrenie záväzné právne účinky. Sporné akty žalobkyniam uložili povinnosti, ktorým sa museli podriaďovať, aby sa vyhli povinnosti zaplatiť zvýšenie pokuty, ktorú prípadne budú musieť uhradiť, alebo dokonca, aby sa vyhli sankciám. Tieto akty sú teda podobné žiadostiam o informácie formulovaným na základe článku 19 ods. 3 nariadenia č. 3/2003, teda ustanovenia, ktoré výslovne stanovuje

napadnuteľnú povahu takýchto opatrení. Po tretie sporné akty ohrozili možnosť žalobkýň brániť sa, pokiaľ ide o vyšetrovania v oblasti hospodárskej súťaže, pred inými súdmi. Napokon po štvrté rozhodnutie urobiť kópie viacerých počítačových súborov a pevného disku počítača pána C malo právne účinky, pretože tieto informatické nosiče obsahovali údaje, ako napríklad elektronickú poštu, adresy, atď. osobnej povahy, ktoré sú chránené právom na súkromný život a dôvernosťou korešpondencie.

- 119 Predovšetkým treba zdôrazniť, že sporné akty sú prechodné opatrenia, ktorých jediným účelom je pripraviť konečné rozhodnutie Komisie na základe článku 81 ods. 1 ES. Na základe týchto aktov Komisia urobila kópie niektorých počítačových súborov, ktoré sa našli v priebehu inšpekcie, a získala vysvetlenia v súvislosti s konkrétnymi dokumentmi, ktoré sa tiež našli v priebehu inšpekcie, s cieľom overiť skutočnosť a dôsledky určitého právneho a skutkového stavu, o ktorom už mala informácie, teda o údajnom karteli, na účely prípadnej prípravy konečného rozhodnutia týkajúceho sa tohto stavu.
- 120 Ďalej z článku 20 ods. 2 písm. c) a e) nariadenia č. 1/2003 vyplýva, že vyhotovenie kópie alebo výpisu v akejkoľvek forme, bez ohľadu na nosič, z akéhokoľvek obchodného dokumentu dotknutého podniku inšpekciou nariadenou na základe článku 20 ods. 4 toho istého nariadenia, ako aj žiadosť o vysvetlenie od zamestnancov alebo zástupcov tohto podniku v súvislosti s dokumentmi vzťahujúcimi sa na predmet a účel tejto inšpekcie, predstavujú vykonávacie opatrenia k rozhodnutiu, na základe ktorého bola inšpekcia nariadená. Samotné rozhodnutie o inšpekcii stanovilo, že Nexans France musí inšpektorom umožniť vyhotoviť kópie obchodných dokumentov a na mieste im poskytnúť „vysvetlenia k predmetu a účelu inšpekcie“ (pozri bod 3 vyššie).
- 121 Ako správne tvrdí Komisia, každá inšpekcia nariadená na základe článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 znamená, že budú skúmané, prípadne kopírované určité dokumenty a že zamestnancom alebo zástupcom dotknutých podnikov budú položené určité otázky týkajúce sa predmetu a účelu inšpekcie. Tieto podniky sú povinné umožniť Komisii vyhotoviť kópie dotknutých dokumentov a oprávniť svojich zamestnancov a zástupcov poskytnúť požadované informácie práve na základe rozhodnutia, ktorým sa nariaďuje inšpekcia, a nie na základe iného odlišného aktu prijatého v priebehu inšpekcie.
- 122 Porovnanie článku 18 ods. 3 a článku 20 ods. 2 písm. c) a e) nariadenia č. 1/2003 umožňuje tiež prijať záver, že prekopírovanie dokumentov a žiadosti o vysvetlenie vykonané v priebehu inšpekcií predstavujú opatrenia na vykonanie rozhodnutí, ktorými sa nariaďuje inšpekcia.
- 123 V prvom rade v článku 18 ods. 3 nariadenia č. 1/2003 sa totiž stanovuje, že žiadosti o informácie určené podnikom na základe tohto ustanovenia môžu byť predmetom samostatnej žaloby. Naproti tomu, pokiaľ ide o vysvetlenia požadované v priebehu inšpekcií a prekopírovanie dokumentov vykonané v priebehu inšpekcií, nariadenie č. 1/2003 v tejto súvislosti nič nestanovuje.
- 124 V druhom rade z článku 18 ods. 1 a 3 nariadenia č. 1/2003 vyplýva, že Komisia môže, na základe týchto ustanovení, požiadať podniky a združenia podnikov o poskytnutie všetkých nevyhnutných informácií. Naproti tomu podľa článku 20 ods. 2 písm. e) tohto nariadenia Komisia môže požiadať iba o vysvetlenie k skutočnostiam alebo dokumentom vzťahujúcim sa na predmet a účel inšpekcie.
- 125 Treba teda konštatovať, že kopírovanie akéhokoľvek dokumentu a polozenie akejkoľvek otázky v priebehu inšpekcie nemožno považovať za akty oddeliteľné od rozhodnutia, ktorým sa nariaďuje inšpekcia, ale za opatrenia na vykonanie tohto rozhodnutia.
- 126 Napokon treba zdôrazniť, ako tvrdí Komisia, že bez prijatia rozhodnutia na základe článku 23 ods. 1 písm. c) a d) nariadenia č. 1/2003 by Komisia nemohla žalobkyne sankcionovať z dôvodu, že jej neumožnili vyhotoviť kópie dotknutých dokumentov a odmietli poskytnúť úplnú odpoveď na otázky inšpektorov položené pánovi C. Toto rozhodnutie, ktoré je odlišné od rozhodnutia o inšpekcii, ako aj od konečného rozhodnutia prijatého na základe článku 81 ods. 1 ES, môže byť predmetom žaloby,

v rámci ktorej by Všeobecný súd skúmal, či prekopírovanie dotknutých dokumentov a získanie vysvetlení požadovaných Komisiou na základe sporných aktov zasiahli do základných práv na súkromný život a obranu žalobkyní, ako to žalobkyne tvrdia.

- 127 Žalobkyne na podporu svojej tézy, podľa ktorej sporné akty majú záväzné právne účinky spôsobilé dotknúť sa ich záujmov tým, že výrazne zmenia ich právne postavenie, a subsidiárne, že samotné predstavujú ukončenie osobitného konania nezávislého od konania, ktoré má umožniť Komisii rozhodnúť vo veci samej v zmysle judikatúry uvedenej v bode 116 vyššie, uvádzajú rozsudok Súdneho dvora z 18. mája 1982, *AM & S Europe/Komisia* (155/79, Zb. s. 1575), a rozsudok Súdu prvého stupňa zo 17. septembra 2007, *Akzo Nobel Chemicals a Akros Chemicals/Komisia* (T-125/03 a T-253/03, Zb. s. II-3523).
- 128 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že žalobkyne vo veciach, ktoré viedli k vydaniu rozsudkov uvedených v predchádzajúcom bode, pred Komisiou tvrdili, že na niektoré dokumenty, o ktorých predloženie ich Komisia požiadala v priebehu kontroly nariadenej na základe nariadenia Rady č. 17 zo 6. februára 1962, prvého nariadenia implementujúceho články [81 ES] a [82 ES] (Ú. v. ES 1962, 13, s. 204; *Mim. vyd.* 08/001, s. 3), alebo v nadväznosti na túto kontrolu, sa vzťahovala ochrana dôvernosti komunikácie medzi advokátmi a klientmi. Práve v tomto kontexte súd prijal záver, že rozhodnutie, ktorým Komisia zamietla návrh na ochranu dotknutých dokumentov, malo právne účinky vo vzťahu k dotknutým podnikom, pretože sa ním odoprela ochranu stanovenú právom Spoločenstva, ako aj preto, že malo konečnú platnosť nezávislú od konečného rozhodnutia, ktorým sa konštatuje porušenie pravidiel hospodárskej súťaže (rozsudok *Akzo Nobel Chemicals a Akros Chemicals/Komisia*, už citovaný v bode 127 vyššie, bod 46; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok *AM & S Europe/Komisia*, už citovaný v bode 127 vyššie, body 27 a 29 až 32).
- 129 Žalobkyne však pri prijímaní sporných aktov netvrdili, že na dokumenty prekopírované Komisiou alebo na informácie, ktoré získala na základe týchto aktov, sa vzťahuje ochrana stanovená právom Únie, ktorá by bola podobná ochrane dôvernosti komunikácie medzi advokátmi a klientmi. Keď sa teda Komisia rozhodla vyhotoviť kópie týchto dokumentov a požiadať žalobkyne, aby poskytli tieto informácie, neprijala rozhodnutie, ktoré by žalobkyniam takúto ochranu odopierala.
- 130 Pokiaľ totiž ide o dokumenty prekopírované počas inšpekcie, treba pripomenúť, že žalobkyne si zachovali originály, či už v papierovej alebo elektronickej podobe, a môžu sa oboznámiť s povahou a obsahom týchto dokumentov. Napriek tomu žalobkyne neidentifikovali presné dokumenty alebo časti dokumentov, ktoré by mali požívať ochranu stanovenú právom Únie. Žalobkyne sa obmedzujú na tvrdenie, že Komisia nemala právo kopírovať tieto dokumenty na účely ich následného preskúmania v jej kanceláriách. Podľa žalobkyní sa mali preskúmať v priestoroch spoločnosti Nexans France a Komisia si mohla vyhotoviť iba kópie dokumentov relevantných pre vyšetrovanie. Treba teda prijať záver, že žalobkyne nevytýkajú Komisii, že sa oboznámila s niektorými konkrétnymi chránenými dokumentmi alebo že z nich vyhotovila kópie, ale že ich preskúmala vo svojich vlastných kanceláriách v Bruseli a nie v priestoroch spoločnosti Nexans France a že si ich až do okamihu preskúmania ponechala.
- 131 Pokiaľ ide o otázky položené pánovi C. v priebehu inšpekcie, zo spisu vyplýva, že žalobkyne, ktoré sprevádzali ich advokáti, nevzniesli žiadnu námietku voči tomu, aby Komisia získala požadované informácie. Pri formulácii týchto otázok teda Komisia nemohla prijať rozhodnutie, ktoré by žalobkyniam odmietalo nárok na ochranu stanovenú právom Únie.
- 132 Z vyššie uvedeného vyplýva, že sporné akty nemožno považovať za napadnuteľné akty. Zákonnosť týchto aktov môže byť okrem rámca žaloby o neplatnosť podanej proti rozhodnutiu, ktorým sa ukladá sankcia, uvedenému v bode 126 vyššie, preskúmaná jedine v rámci žaloby prípadne podanej proti konečnému rozhodnutiu prijatému Komisiou na základe článku 81 ods. 1 ES. Súdne preskúmanie podmienok, za akých sa viedla inšpekcia, totiž spadá do pôsobnosti žaloby o neplatnosť prípadne podanej proti konečnému rozhodnutiu prijatému Komisiou na základe tohto ustanovenia (pozri

v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. apríla 1999, Limburgse Vinyl Maatschappij a i./Komisia, T-305/94 až T-307/94, T-313/94 až T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 a T-335/94, Zb. s. II-931, body 413 a 414).

133 Okrem toho, ak sa žalobkyne domnievajú, že akty, ktorými Komisia vyhotovila kópiu viacerých počítačových súborov a pevného disku počítača pána C. na účely ich následného preskúmania v jej kanceláriách a požiadala ho o vysvetlenia k dokumentom nájdeným v priebehu inšpekcie, sú protiprávne a že im spôsobili ujmu, ktorá môže založiť zodpovednosť Únie, môžu podať proti Komisii žalobu o mimozmluvnú zodpovednosť. Takáto žaloba nie je súčasťou systému preskúmania platnosti aktov Únie so záväznými právnymi účinkami, ktoré sú spôsobilé dotknúť sa záujmov žalobcu, ale je použiteľná v prípade, ak účastníkovi konania vznikne ujma v dôsledku nezákonného konania inštitúcie (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 12. septembra 2006, Reynolds Tobacco a i./Komisia, C-131/03 P, Zb. s. I-7795, body 82 a 83).

134 Návrhy na neplatnosť sporných aktov teda musia byť vyhlásené za neprípustné.

3. O štvrtom až siedmom žalobnom návrhu

135 Ako uvádzajú samotné žalobkyne, vo svojom štvrtom až siedmom žalobnom návrhu navrhujú, aby sa Všeobecný súd vyslovil k prípadným dôsledkom zrušenia rozhodnutia o inšpekcii a sporných aktov.

136 Žalobkyne, ako tvrdí Komisia, smerujú k tomu, aby Všeobecný súd poskytol vyhlásenie týkajúce sa účinkov prípadného rozsudku o neplatnosti, ktorý by zároveň predstavoval príkaz určený Komisii, pokiaľ ide o jeho výkon. Keďže Všeobecný súd nemá v rámci preskúmania zákonnosti založenej na článku 230 ES právomoc vyhlasovať deklaratórne rozsudky (pozri v tomto zmysle nariadenia Súdneho dvora z 9. decembra 2003, Taliansko/Komisia, C-224/03, Zb. s. I-14751, body 20 až 22) alebo ukladať príkazy, hoci by sa týkali spôsobu vykonania jeho rozsudkov (uznesenie Súdneho dvora z 26. októbra 1995, Pevasa a Inpesca/Komisia, C-199/94 P a C-200/94 P, Zb. s. I-3709, bod 24), návrh žalobkýň musí byť vyhlásený za zjavne neprípustný (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa zo 4. februára 2009, Omya/Komisia, T-145/06, Zb. s. II-145, bod 23).

137 Zo všetkých vyššie uvedených skutočností vyplýva, že rozhodnutie o inšpekcii musí byť zrušené v rozsahu, v akom sa týka iných elektrických káblov ako podmorských a podzemných káblov vysokého napätia ako aj materiálu spojeného s týmito inými káblami. Žaloba sa musí v zostávajúcej časti zamietnuť.

O trovách

138 Podľa článku 87 ods. 3 prvého pododseku rokovacieho poriadku môže Všeobecný súd rozdeliť náhradu trov konania alebo rozhodnúť tak, že každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania, ak účastníci konania mali úspech len v časti predmetu konania, alebo z osobitných dôvodov.

139 Keďže žalobkyne nemali úspech v podstatnej časti svojich návrhov, treba rozhodnúť, že žalobkyne znášajú, okrem svojich vlastných trov konania, aj polovicu trov konania, ktoré vznikli Komisii.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Rozhodnutie Komisie K(2009) 92/1 z 9. januára 2009, ktorým sa Nexans SA a všetkým podnikom, ktoré priamo alebo nepriamo ovláda, vrátane Nexans France SAS, nariadilo podrobiť sa inšpekcii na základe článku 20 ods. 4 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 [ES] a 82 [ES], sa zrušuje v rozsahu, v akom sa týka iných elektrických káblov ako podmorských a podzemných káblov vysokého napätia a materiálu spojeného s týmito inými káblami.**
- 2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**
- 3. Nexans a Nexans France znášajú svoje vlastné trovy konania a polovicu trov konania, ktoré vznikli Európskej komisii.**
- 4. Komisia znáša polovicu svojich vlastných trov konania.**

Truchot

Martins Ribeiro

Kanninen

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 14. novembra 2012.

Podpisy

Obsah

Skutkové okolnosti	2
Konanie a návrhy účastníkov konania	4
Právny stav	6
1. O návrhu na zrušenie rozhodnutia o inšpekcii	6
O prvej časti založenej na neprimerane širokej a vágnej škále výrobkov dotknutých rozhodnutím o inšpekcii	6
Úvodné pripomienky	7
O prvej výhrade založenej na nepresnosti rozhodnutia o inšpekcii, pokiaľ ide o vymedzenie dotknutých výrobkov	8
O druhej výhrade založenej na tom, že Komisia disponovala dostatočne vážnymi nepriamymi dôkazmi umožňujúcimi nadobudnúť podozrenie o porušení pravidiel hospodárskej súťaže žalobkyňami iba v odvetví podmorských káblov vysokého napätia	10
O druhej časti založenej na neprimerane širokom geografickom rozsahu rozhodnutia o inšpekcii ...	14
2. O návrhu na zrušenie sporných aktov	15
O prípustnosti	15

O prípustnosti právneho stanoviska priloženého k replike	15
– O prvej námietke neprípustnosti založenej na porušení článku 5 ods. 3 a 7 pokynov pre tajomníka Súdu prvého stupňa	15
– O druhej námietke neprípustnosti, podľa ktorej sporné stanovisko nepodporuje tvrdenia výslovne uvedené v replike a obsahuje vysvetlenia, ktoré v nej nie sú uvedené	16
O prípustnosti návrhov na zrušenie sporných aktov	17
3. O štvrtom až siedmom žalobnom návrhu	20
O trovách	20